

דנה הגמרא: **עד כמה ייחשב שעדיין לא חייתה המכה ויכולה לתלות בדם בתולים?**

אמר רב יהודה אמר רב: כל זמן ש"נוחרת", וכפי שיתבאר בהמשך.

ואמר רב יהודה: **כי אמריתה כשאמרתי את דברי רב "כל זמן שנוחרת" קמיה דשמואל, אמר לי: "נחירה" זו — איני יודע מה היא! אלא "עד שתחיה המכה" הכונה היא — כל זמן שהרוק מצוי בפה מחמת תשמיש⁽⁶⁾ [והיינו: כל עוד רואה דם כשהיא משמשת, בלי להפסיק פעם אחת בתשמיש שאין רואה בו דם].**

ומסבירה הגמרא: **"נחירה" דקאמר רב היכי דמי — מה פירושה?**

אמר רב שמואל בר רב יצחק: לדידי מפרשא לי מיניה דרב — שמעתי את פירוש

בתולים עד שתחיה המכה לבית הלל, הואיל ועדיין היא קטנה שלא הגיע זמנה לראות.

ממאי שאפילו ראתה דם נידות בקטנותה נותנים לה עד שתחיה המכה?

מדקא מפליג בסיפא, כשהגיע זמנה לראות בגיל י"ב, בין ראתה דם נידות לפני כן ובין שלא ראתה. מכלל, משמע דרישא שמדובר בקטנה ולא חילק⁽⁵⁾ בה — לא שנא הכי בין אם ראתה דם נידות קודם, ולא שנא הכי ובין אם ראתה מקודם, הרי היא תולה בדם בתולים עד שתחיה המכה.

תניא נמי הכי כרב נחמן: תינוקת שלא הגיע זמנה לראות וניסת — בית הלל אומרים: נותנין לה עד שתחיה המכה, בין ראתה דם נידות מקודם ובין לא ראתה.

שנינו במשנה: בית הלל אומרים — עד שתחיה המכה!

לראות דם מחמת תשמיש דמיה טהורים ואפילו אם ראתה אחרי כן שלא בשעת התשמיש תולים את סיבת ראית הדם מחמת התשמיש, וטהורה. [ושיעור הזמן שתולים בתשמיש לאחר התשמיש יבואר בהמשך] ואם פסקה לראות דם בשעת תשמיש אם חזרה וראתה בשעת תשמיש שאחרי זה, טמאה.

הדין השני: **"עבר לילה אחת בלא תשמיש טמאה" — פירוש, שהזמן שתולים את הדם שרואה לאחר התשמיש בתשמיש הוא למחרת ליל התשמיש ובלילה שלאחריו. אבל אם לא שמשה בלילה שלאחריו וראתה בבוקר שאחרי כן — טמאה.**

הדין השלישי: אם למחרת ליל התשמיש נשתנה מראה הדם מהמראה שראתה אמש בליל התשמיש, טמאה.

שזהו דוקא בראתה פעם אחת. אבל אם הוחזקה בראיות שלש פעמים, דינה כהגיעה זמנה לראות וראתה.

5. ואין לומר שחילוק זה חוזר בין על הרישא, בתינוקת שלא הגיעה זמנה לראות, ובין על הסיפא, בהגיעה זמנה לראות, משום שלא מסתבר שדין אחד לקטנה ולנערה. תוס' הרא"ש בסוגייתנו.

6. הגמרא לעיל יא ב מביאה שלשה חילוקי דינים בדעת בית הלל שנותנים לתינוקות "עד שתחיה המכה". הדין הראשון: "לא שנו אלא שלא פסקה מחמת תשמיש וראתה שלא מחמת תשמיש אבל פסקה מחמת תשמיש וראתה טמאה". ובאור הדבר שכל זמן שלא פסקה